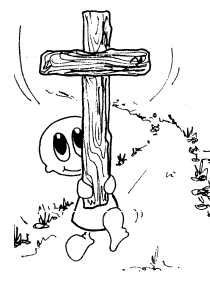

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2016. június 26-július 3.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI JÚNIUS 26-ÁN (Évközi 13. vasárnap)

1./ A hirdetőablán látható a rákosmenti katolikus templomok nyári miserendje. Mindenhol két szünnap van: nálunk ez a hétfő és a kedd, amikor nincs szentmise.

2./ *Szerdán* Szent Péter és Pál apostolok tanácsolt főünnep lesz. Ma ehhez kapcsolódik az ún. *Péter-fillérek* gyűjtése a római egyházközpont segítségével.

3./ Július *első péntekén* pirosban Jézus Drágalátos Vérének votívmiséjét, majd utána kb. 1/2 8-kor a litániáját mondjuk.

Rövidítések: M Mandula József; Zs Zsombor Kálmán; TAJ Tampu-Ababei József; BB Balik Béla (helyettesítők); É énekes; CS csöndes mise; H hívek.

HETI MISEINTENCIÓK (JÚNIUS 25-JÚLIUS 3.)

Szombat 19 h Zs +Ádám Károly férj és édesapa OB. (jún. 14-i temetés) **É**

ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP: június 26.

8 h M +László, vmint élő és +családtagok **É**

10 h Zs +Szabó László férj és +László fia (névnap) **É**

Hétfőn és kedden nincs szentmise!

Szerda 7 h TAJ +Szabó László férj és +László fia **É**

Csütörtök 15 h TAJ +Gengela István temetése Maglódon **É**

19 h TAJ +Gengela István férj és édesapa OB. (fekete) **É**

Péntek 7 h TAJ Élő Anna, Magdolna és Judit nővérek **É**

7.30 h H Jézus Drágalátos Vérének litániája **É**

Szombat 19 h Zs +Kiss János és +hozzátartozói **É**

ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP: Szent Tamás apostol; július 3.

8 h M +Fekete János édesapa (33. évf.) **É**

10 h Zs Pro populo; +édesapa (100. szül.nap) és +keresztapa **É**

11 h Zs *Hernecky Viola keresztelője* **CS**

FÁY ZOLTÁN: NULLA SALUS

(In: Magyar Idők, 2016. IV. 30. 11. oldal)

A pápai szolgálatról lemondó és a nyilvánosság elől visszavonult XVI. Benedek múlt év októberében ismét megszólalt. *P. Jacques Servais* (zsak szerve) belga jezsuita beszélgetését először német nyelven jelentették meg, majd 2016 tavaszán olaszul is. XVI. Benedek leginkább a hit, az üdvösség és az irgalmasság témájában nyilatkozott. Nagy föltűnést azonban egy olyan kijelentésével keltett, amely az egyház kétezere éves történetében mindig is evidenciának számított: a vallások nem egyenlők; ha az üdvösség bármilyen úton elérhető, miért kellene ragaszkodni a kereszténységhez? Az egyházon kívül nincs üdvösség (*extra ecclesiam nulla salus*) kegyelemtani elvét a múlt század közepétől egyre több *kiváló* (?- a szerk.) teológus kezdte újraértelmezni, majd megkérdőjelezni. Ha azonban a vallások mind üdvösségre vezetnek, nem sok értelme van akár a külső, akár a belső misszióknak. Napjainkban például az Európát előzőnlő más vallásúak megtérítésének.

A felvilágosodás nagy egyenlőségeszménye meglehetősen késéssel érte el a katolicizmust, s kb. a II. vatikáni zsinat idején mutatkoztak először komolyabb jelei, hogy akár belső problémákat is okoz a mindent leegyszerűsítő XVII-XVIII. századi eszmerendszer beszivárgása. Holott az egyenlőség kérdését már legalább 1300 évvel korábban sikerült megoldani. A kereszténység a Szentháromság megközelítésének kísérlete, a IV. századi niceai zsinat óta foglalkozott a „személy” fogalmával, hogy Arius követőivel szemben magyarázatot adjon a három isteni személy mibenlétének problémájára. A Szentháromság persze hittitok, de a vizsgálódás eredményeként nyilvánvaló lett, hogy személy mivoltában minden ember egyenlő méltóságú: a magzat, a csecsemő és a haldokló; a gazdag és a szegény; a művelt és a tanulatlan egyaránt. Ugyanakkor az egyház sohasem hirdette az emberi tulajdonságok, még kevésbé az emberi cselekedetek egyenlőségét.

A szabadság, egyenlőség, testvériség felvilágosodás kori eszményének keresztény gyökerei voltak ugyan, ám a kor bölcselői ezektől minden erővel el akartak szakadni. E törekvés sikeressége leginkább a következményekből látható: a kereszténységtől kölcsönzött, de alapjaitól elvált gondolat újból fölbukkant a krisztus-hívők gondolkodásában, és a XX. sz. második felére egyházon belül is gyökeret vert, majd megerősödött az a szemlélet, amely szerint nemcsak minden ember, hanem minden gondolat, eszme, művészeti produktum, sőt minden kultúra egyenlő. Ha így van, miért éppen a vallások jelentenek kivételt.

Karl Rahner más úton közelített meg a kérdést. Szerinte Isten mindenki számára fölkínálja a természetfölötti egzisztenciát, vallástól függetlenül valamennyi embernek biztosítja a kegyelmet –csak szabadságot hagy annak elfogadására. Szerinte minden vallás körében, vagy akár az ateisták között is vannak „anoním keresztények”, akik –bár nem találkoztak a kereszténységgel- kegyelmi meghívást kaptak, elfogadták azt, és üdvözülnek. Persze Rahner nem akarta relativizálni a kereszténységet, ezért nem gondolta egyenlőnek a különböző vallásokat. De hogy az „anoním keresztények” elmélete mégis összefügghet a vallások közötti indifferencia álláspontjával, az abból is látható, hogy XVI. Benedek közelmúltban megjelent interjújában elutasította, hogy valamennyi vallás út az üdvösségre (*Folyt.*)